

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

VAN DE DRAAK DIE GOED WOU ZIJN

Toneelspelletje in twee scènes voor kinderen

door

1880

Fons Vinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2003

Nr.2803

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>VAN DE DRAAK DIE GOED WOU ZIJN</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>FONS VINCK</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.</p>

<p>De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>
--

Wettelijk depot D/2003/0220/044
ISBN 978-90-385-08429

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Fons Vinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(17 spelers)

BRUNTJE : Het bruine beertje

BREM : Zijn broertje

MERLA : Zijn zusje

PA BEER

MA BEER

BARBIE

IDEA : De vlinder

DUKE : Het hondje

KEMAR, het drakenjong

SANDOR

PETRA

TAMARA

ANKE

MERLINA

MO

MIRA

LUNA, de priesteres

KORTE INHOUD

Bruntje de beer is zijn familie kwijtgeraakt en zoekt hen wanhopig in het grote bos. Daar ontmoet hij Barbie, de wereldberoemde glitterpop die er even genoeg van heeft om steeds in de schijnwerper te moeten staan. Verder ontmoeten ze ook een vlinder die in deze wereld nog zo weinig bloemen vindt en Duke, een hondje dat door zijn baasje uit de auto gezet. Want ja, als de familie op vakantie gaat kunnen zij hem toch niet meenemen. Samen gaan ze op zoek naar de pot die vol zit met verdraagzaamheid. Die wordt echter bewaakt door Kemar, het drakenjong. Het wordt een tocht vol avontuur en er wachten hen aangename en minder aangename verrassingen.

EERSTE SCÈNE

(Als het stuk begint danst de berenfamilie in het bos op de tonen van een vrolijk melodietje. Ze maken rondjes, steken de armen omhoog enz. Als de muziek stopt neemt mama beer het woord.)

MA BEER : Kom kinderen we gaan verder.

PA BEER : Ja en we hebben nog een verrassing hoor.

BREM : Ha, gaan we naar grootvader aan de grote boom ?

BRUNTJE : Ik weet het, ik weet het. We gaan naar die boom waar de bijen zitten.

MERLA : O ja en die maken van die lekkere honing.

PA BEER : Nee, allemaal mis.

BREM : Maar wat is dan die verrassing papa ?

PA BEER : Ha, als ik het zeg dan is het geen verrassing meer. Dus, ik zwijg.

MERLA : Toe papa, zeg het, toe.

MA BEER : Plaag hen toch niet zo.

BRUNTJE : Ja zeg jij het mama. Dan zal ik elke dag visjes gaan vangen voor jou.

MA BEER : Voila, Bruntje heeft het geraden.

BREM : *(Samen met de anderen)* Joepie, we gaan naar het grote meer visjes vangen.

PA BEER : Mammie, jij kunt toch ook niet zwijgen he. Komaan , we gaan naar het grote meer .Maar goed volgen want het is nog ver en met dat dicht struikgewas ben je vlug de weg kwijt.

BRUNTJE : Hé, een marmotje.*(Hij zet direct de achtervolging in op het marmotje)*

MA BEER : Hier komen Bruntje... Bruntje...

PA BEER : Bruntje, ik heb gezegd om te volgen. Laat dat marmotje met rust.

(Maar Bruntje is zo in beslag genomen met de jacht dat hij even verdwijnt en weer al springend opkomt om het marmotje te vangen. Hij graait en klapt in de handen om het dartele diertje in zijn klauwen te krijgen.)

MA BEER : Bruntje, Je bent weer ongehoorzaam.

MERLA : Och laat hem, hij zal zijn weg wel vinden.

BREM : Hij mag meer dan wij omdat hij de jongste is.

PA BEER : Laat hem maar, hij zal wel volgen. We gaan deze mooie dag niet laten verpesten. Kom. *(Ze verdwijnen opgewonden.)*

(Ondertussen vliegt Bruntje al huppelend van hier naar daar, eventueel op de maat van een muziekje. Dan merkt hij dat het marmotje weg is.)

BRUNTJE : Hé, waar ben je? .. Ik zal je geen kwaad doen.'t Was maar om te spelen. Halo, hela. Weg? Hoe kan dat nu? 't Was zo een lief ding. *(Hij kijkt rond)* Papa, mama? Waar zijn jullie nu? Merla, BREEM... Ze zijn ook weg. Langs waar zijn ze nu gegaan? *(Hij probeert een paar kanten uit maar merkt dat hij alleen is. Uiteindelijk geeft hij het op en gaat triest op een boomstronk zitten. Daar zingt hij eventueel een liedje over zijn angst voor het grote bos. Hij denkt dat er olifanten en krokodillen zitten en is zeer bang voor slangen. Hij krijgt het dan ook een beetje benauwd en rilt over zijn hele lichaam. Terwijl hij er zo droevig bijzit verschijnt Barbie)*

BARBIE : HUUULP! EEN...een ...een be...bee.. BEER!

BRUNTJE : Hé, wie ben jij? Ben jij familie van dat marmotje?

BARBIE : Wablieft?

BRUNTJE : Ben jij een marmotje?

BARBIE : Zeg onbeschofterik, zie je dat dan niet? Ik ben Barbie en ik ben wereldberoemd. Marmotje. Ik zal je eens een marmot op je smoel geven. Wat een belediging.

BRUNTJE : Excuseer, maar ik hield je voor iemand anders.

BARBIE : Je gaat me toch niet vertellen dat je de beroemde Barbie niet kent? Ik sta in alle kranten en weekbladen en ik kom op televisie en alle kinderen spelen met mij.

BRUNTJE : Och, neem me niet kwalijk, hier in dit bos lezen wij alleen de berenkrant.

BARBIE : Maar wacht eens, ik ken jou. Lag jij niet in een van die speelgoedwinkels?

BRUNTJE : Hé?

BARBIE : Ja ja, de kinderen hebben jou toch ook graag?

BRUNTJE : Hé?

BARBIE : Zeg, ken jij niets anders dan “hé”? Je bent al even beroemd als ik.

BRUNTJE : Hé?

BARBIE : Hé, hé, hé, stop er nu maar mee. *(Zet zich neer en begint aan haar make-up. Ze kamt ook haar lange, blonde haren.*

(Bruntje zit te gapen met zijn muil open. Af en toe laat hij een zacht gegrom horen.)

Een mens wil er eens uit zijn en dan kom je zo een bruin geval tegen. Mijn baas weet niet eens dat ik hier ben. Ik wou er eens uit, vakantie nemen snap je? Ik wou eens uit die spots en winkelramen, even weg van die vervelende journalisten en camera's. En als je dan terecht komt in een gezin waar ze met vijf zusjes ruzie om je maken, dan krijg je er zo stilaan genoeg van. Zitten ze daar met zijn twee aan je te trekken en te sleuren. “Ik wil met Barbie spelen.” En de andere “Nee ze is van mij, geef hier”. Hebben ze mij daar bijna in stukken gesleurd, de kleine ettertjes. ... Wat zit jij me daar aan te gapen? Zeg me liever waar we hier zijn.

BRUNTJE : Hé? Pardon, we zijn hier in het bos van ja, waar zijn we hier eigenlijk? Ik ben verdwaald ziet U? En ik ben mijn ouders en broertje en zusje kwijt en... *(Hij gaat bijna huilen)*

BARBIE : Kom, kom, we vinden ze wel terug. Sorry dat ik zo onbeleefd was, maar ja, ik heb nu eenmaal een brutale bek.

(Op dit ogenblik komt er een vlinder op. Hij is wel heel mooi maar ziet er triestig uit.)

O maar wie we daar hebben, een prins.

BRUNTJE : Nee, het is een mooie marmot.

IDEA : Nee, nee, nee. Ik ben geen marmot en zeker geen prins. Mijn naam is Idea, de vlinder. Ik ben op zoek naar een bloem maar helaas, de mensen hebben alle weiden en bossen weggedaan. Je vind nog zo weinig bloemen in deze wereld.

BRUNTJE : O maar, we kunnen samen zoeken naar een bloem, dan kan je weer eten.

IDEA : O dank je. Dan kan ik weer de nectar uit de planten halen en mijn kindjes te eten geven. Anders zullen ze allemaal sterven.

BARBIE : Vooruit dan maar, op stap. Wat ga ik hier nog allemaal beleven.

(Men hoort het geblaf van een hond)

En wat is dat nu weer?

(Duke, de hond verschijnt. Hij ziet er zeer moe en vuil uit)

DUKE : Ach vrienden, heb je hier geen auto zien passeren?

BRUNTJE : Een auto? Hier in dit bos ? Dat zou moeten lukken.

BARBIE : Zeg slimmeke, in een bos rijden toch geen auto's? Of zie je ze hier al over die bomen rijden?

DUKE : Ja, maar mijn baasje was met de auto. Hij reed met zijn vrouw en kinderen naar zee. Op de autostrade hebben ze me er uit gezet. Terwijl ik stond te plassen is die domme auto voortgereden. Ik ben er nog achter gelopen . Hij vertraagde en ik dacht oef, ze hebben me gezien. Maar toen ik er aan kwam reed hij weer verder. En zo ben ik hier in dit bos terecht gekomen. Wat moet ik nu doen? Ik heb anders niemand. *(Hij zet zich op zijn achterste en begint te janken)*

BARBIE : STOOOP. Daarmee komen ze niet terug hoor. We hebben allemaal onze problemen. Laten we ze samen oplossen.

BRUNTJE : Ja, ik ben mijn familie kwijt .

IDEA : En ik vind geen bloemen meer.

BARBIE : Laten we verder gaan.

(Er klinkt plots volksmuziek. Er komt een vrolijke groep op die een rondedans maakt. Ze zijn in kleurrijke klederdracht en sommige hebben simpele instrumenten bij. Verder zijn ze getooid met linten en hoofddoekjes.)

Ha, eindelijk wat ambiance. *(Ze begint alvast mee te dansen.)*